

Kniha je přítel člověka,

pes je přítel člověka,

dvě poučky, které v životě platí. A ve Zličínské knihovně platí ještě další – i pes může být přítelem knihovny. Naši návštěvníci, kteří mají doma čtyřnohého přítele ho při návštěvě knihovny přivazovali ke sloupu a psí nářek se ozýval velmi hlasitě. A tak jsme se rozhodly, že vychovaní pejskové do knihovny mohou. Zdůrazňuji vychovaní, kteří neohrožují ostatní návštěvníky a nedělají neplechu. A tak přichází důstojně bernský salašnický Subar a bulmastif Tess, přiskotačí trpasličí hrubosrstý jezevčík Wauřík, Jack Russel teriér Charlie a Nella, či trpasličí pinč Deisi, jorkšír Káča, brabantík Budík, bígl Cayla, pražský krysařík Mia či zlatý retrívr Amy. Z psího nebe může na knihovnu vzpomínat i jeden z nejstarších „psích čtenářů“ malý knírač Woky. Největším milovníkem knihovny a také knihovnic je krásný boxer Marek. Svou lásku nám ovšem projevuje i mimo knihovnu. Všichni tito pejskové reagují už doma na zprávu o návštěvě knihovny velice vřele, a tak se to některým musí říct raději až na poslední chvíli. Možná by někdo namítl, že je do knihovny láká jen vidina psího pamlsku, ale může to být také pohoda, která nastává, když se s nimi jejich páníček či panička projde, půjčí si pěknou knihu, v klidu se doma usadí a čte si. A každé zvířátko pohodu vnímá.

Ne, neznáme geniální psy, kteří umí číst. Ale známe dobré přátele a ochránce lidí, kteří své pány doprovázejí i do Zličínské knihovny.

Marie Krátká

